

Itsasoari begira

Pello OTXOTeko

ITSASOARI BEGIRA

Itsasoari begira apaltzen dira gogoetak
olatu aparren kresal usainak
zentzumenen kitzikadurak itzaltzean.
Eta haizeak narama lurrin hozkirriz
borondatea amiltzen den lurraldeetara.
Ez daukat bihotza ainguratuko didan oholik
eta itsaso zabalean zabunka nabil
uhainen harat-honateko dantza dastatzen, bakarrik.

Itsasoari begira pizten dira oroimenaren garrak,
arimaren sinapsiak ilinti goriak dituzte sortzen.
Eta haizeak narama soinu kiribilduetan
grina ororen istmo galdura.
Ez daukat eskuak oratuko dituen heldulekurik
eta eguzki printzetan kulunkaturik
igerian noa harrera egingo didan arragora.

Itsasoari begira nago, lasai.
Begirada han, urrutian iltzaturik.
Hodeiartzaren amildegiak baretzen nau
egonezaren itxaronaldiak larritzeke,
zure etorreraren esperoan, apal.
Izan ere, haizeak narama bere laztan gozoaz
eta ez dakit nora, baina berdin zait
zure lurrinaren lorratza nirekin sumatzen badut.

HUTSAREN HURRENGOA

Labarren ertzetan dago saminaren akabera,
pausu baten zalantzan hutsaren hurrengoa besterik ez.
Buruaz beste egitea
ez dago pauso baten salerosketa hutsean.
Norberaren burua aurkitzea, aldiz,
aurrerapauso baten ahaleginean aurki daiteke.
Eta hor zaude zu, begirada galdurik,
erantzun horren zain,
haizearen ferekak bultzatu zein erakarri,
lortu ezin dezakezularik.

Gogorra eta egoskorra da deuseza,
berarekin gaude eta
berarekin diraugu.
Are tematiagoa da bizitza
labarretan ainguratzen.

Akats itzela egin zuen Zaharrak,
ala itzela da Zaharraren akatsa?

Nortasunaren errotak ezin du
ezerezaren amil-ikara ehotu.
Lerroturik gaude amildegi ertzean
eta itsaso zipiritzinek erroak ahitzen dizkigute.

Dagoeneko bakardadea baino ez dut behar,
bakardade lasaia, infinitu eta hotza.
Benetako bakardadean egiten duguna
horixe baita, Heriotza.
Elkarrekin bizi gara
bakardadean hiltzeko.
Denok bakardadean hiltzen gara.

BIZITZA DA BALIO BAKARRA

Ezerk ez du garrantzirik
 bizitza aurrez aurre daukazunean.
 Munduko negar guztien bilduma
 lortu eta elkaturik ere,
 bizitza norabide bakarreko haragia da,
 izan diren eta izango diren
 sorkuntza guztiak ezagututa ere,
 bizitza da balio bakarra,
 bizitza benetako ondasuna da.

Ezerk ez du kezkatzeko arrazoirik
 bizitza parez pare sentitzean.
 Edabe goxoenaz dastatutako
 egunsentiaren ferekarik xamurrena,
 ala laztan amultsuenarekin batera
 datorkizun irribarre xaloena jasota ere,
 bizitza norabide bakarreko haragia da,
 bizitza da balio bakarra,
 bizitza benetako arnasa da.

Ezerk ez du zentzurik
 bizitza bekoz beko begiratzen duzunean.
 Bizitza norabide bakarreko haragia da.
 Barruak astinduko dizun
 emoziorik zirrargarriena
 zein bihotz-zimiko bortitzenak
 zure izatea antzaldatuta ere,
 bizitza da balio bakarra,
 bizitza benetako arima da.

Haur eta gaste literatura